

# מחשבת קצרה על הדף

## הרב יחזקאל הרטמן

### SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

#### זבחים מז

#### עניין: פרק איזהו מקומן

#### טור או"ח סי' נ

א וקבעו לשנות משנת איזהו מקומן (זבחים פ"ה)  
וברייתא דרבי ישמעאל של שלש עשרה מדות  
אחר פרשת התמיד. משום הא דאמר רב ספרא

#### בית יוסף

שאנו סומכין אהא דאמרינן בנהדרין (נד). צלל צלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד דלמוד צללי צלול מכולם: וכתב הרא"ה (ח' ברכות נב).  
שמיקנו לשנות פרק איזהו מקומן לפי שאין בכל אותו פרק א' מחלוקת והיא משנה צרורה למשה מסיני עכ"ל:

#### תפארת ישראל יכין אות כד

ממעק"רן ולא בלשכות שצחול אף שפתוחות לקודש, [עוד נ"ל  
דמוכח מכאן דכל פרק זה מדאין זו מחלוקת, הוא בלשון ממש כמו שנמסר  
לנו ממשנה"ה מסיני, ולהכי נקט קלעים\*]. ומה"ט אומרים פרק זה בכל  
יוס, ועי' בפירושינו מכות פ"ג סי' כ"ג, שהארכנו שם]. מיהו עזרת

#### ריטב"א ע"ז דף יט:

שאין להם פנאי כל היום ללמוד. וזה שבררו להם  
פרק איזהו מקומן יותר משאר הפרקים אומר  
מורי נר"י מפני שכולו שנוי בלא שום מחלוקת  
כלל. ואעפ"י שאין כולו הלכה דהא קתני<sup>727</sup>  
הפסח אינו נאכל אלא עד חצות. ואנן קיימא  
לן לדעת רבי הרמב"ן ז"ל<sup>729</sup> כרבי עקיבא<sup>730</sup>  
דסבירא ליה אכילת פסחים כל הלילה, דהא  
איכא חדא סתמא כותיה<sup>731</sup> במסכת מגילה  
בפ"ב<sup>732</sup>. מ"מ אחר שנשנה כל הפרק כולו בלא  
מחלוקת כלל הוא ראוי לשנות יותר משאר  
פרקים.

#### תפארת ישראל מכות בועז אות ג'

בלשון. רק רבי סדרן בפרקים, ובסדרון זא"ן. ומ"כ דכל משנה  
שאין בה מחלוקת ק' היפה מסורה בלשונה ובהוייתה  
ממשנה"ה. ומה"ט אמרי' פרק איזהו מקומן בכל יוס מדאין שם שום חולק, כך נמסרה לנו בלשונה ממשנה"ה מפי הגבורה. א"כ  
מה"ט נ"ל דשפיר נקט הסם והכא קלעים, משום דצימי משרע"ה רק קלעים היו. כך נלפע"ד.

#### שער הכוונות

#### דרושי תפילת השחר דרוש ג'

בהם. עוד יס"ט"א למה שנהגו לומר פרק איזהו מקומן לא זולתו  
מפני שאין שום פ' בכל המסגרות בלתי מחלוקת לבד פרק זה ונקרא  
הלכה פסוקה. והנה בעלית העולמות אנו צריכים אל השלום  
ולא אל המחלוקת ולכן בחרו פרק זה כנז' והנה לענין ברייתא דר'

#### יסוד ושורש העבודה שער האשמורת

**ופרק** איזהו מקומן, יעיין האדם בכתבי האר"ל ויראה גודל מעלתה, שכל  
משנה ומשנה של פרק זה הוא תקון בפ"ע בעולמות העליונים. לכן יזהר  
לאומרה בהבנת פירושה ובמתן. וכלל הכוונות של כל הנוכח עד הנה ומה גם פרק  
זה, יכוין האדם קודם אמירה של איזה ענין, שבזה האמירה אני רוצה לעשות נחת  
רוח ליוצרי ובוראי ית' ויתעלה, ואז בודאי יעשה אמירתו רושם ותקונה בעולמות  
העליונים, אף שאינו יכול לכוין כוונת האר"ל ז"ל, כי רחמנא לבא בעי. וכוונה זו של  
עשית נחת רוח לבוראנו ית', היא כוונה נפלאה ועצומה בכל העבודות, ובפרט  
באמירת תקוני התפלות ולמוד תורה הקדושה. גם בתוך אמצע התפלה או השבח  
או הלמוד יתעורר האדם אל כונה זו, ודי בהערה זו.